

δεύουσιν εἰς Ἀθήνας, οἱ δὲ Ποριανοὶ εἰς τὸ Βυζάντιον.

I. Γ. Δ.

ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΑ.

Ὀφείλομεν ἐπαίνους καὶ εὐχαριστίας πρὸς τὴν κοινὴν ἡμῶν μητέρα καὶ τροφὸν, τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, ὅτι πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς φροντίζει ἐπιμελῶς καὶ περὶ τῆς δεύσεως τῶν κορασίων τοῦ Γένους εὐσεβοῦς καὶ χρηστῆς μαθήσεως καὶ παιδαγωγίας, ἅντις οὐδὲμία κοινότης ἀκμάζει καὶ εὐτυχεῖ, οὔτε μένει ἥσυχος καὶ ἀπρόσβλητος ἀπὸ τὰς ἐπιβουλὰς καὶ τὰς ποικίλας μηχανὰς τῶν ἑτεροδόξων. Διὰ ταῦτα μετὰ πολλοῦ σεβασμοῦ ἀπονέομεν τὴν δικαίαν τιμὴν πρὸς τε τὸν νῦν εὐκλεῶς πατριαρχεῦντα κύριον Ἀνθιμον καὶ τὴν περὶ αὐτὸν Ἱερὰν Σύνοδον δι' ὅσην καταβάλλουσι προσοχὴν καὶ μέριμναν ἐπὶ τῆς σπουδαιότητος ταύτης ὑποθέσεως, δηλαδὴ τῆς καταλλήλου καὶ ἀρίστης ἐκπαιδεύσεως τῶν ἡμετέρων γυναικῶν, μὴ ἀμελουμένης ἅμα τῆς παιδείας τῶν ἀνδρῶν.

Εἶδομεν ἄσμενοι σήμερον βιβλιάριόν τι ἐπιγραφόμενον. Διοργανισμὸς τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν ἀπάσαις ταῖς τῷ Οἴκου μενικῷ θρόνῳ ὑποκειμέναις ἐπαρχίαις συννεστημένων, ἢ συστηθησομένων Ἑλληνικῶν παρθεναγωγείων, οὐ προηγεῖται ἡ περὶ τῆς ἐγκρίσεως αὐτοῦ ἐκδοθεῖσα παρὰ τῆς Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας Πατριαρχικῆ καὶ Συνοδικῆ ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ, ἀφορρῶσα τὴν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ συλλεγεῖσθαι ὑπὸ Δ. Ν. Φωτίλα, Ἐγκυκλοπαιδείαν τῶν κορασίων, ἐκδιδομένην εἰς εἰκοσιτομίδια ἀδεία καὶ ἐγκρίσει τῆς αὐτῆς τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐκ τοῦ Πατριαρχικοῦ Τυπογραφείου. 1851. Διεθόντες δὲ αὐτὸ εὖρομεν καὶ κρίνομεν προχειρῶς καὶ αὐτοσχεδίως τὰ ἐν αὐτῷ κατάλληλα καὶ εὐστοχα σχεδὸν πάντα πρὸς τὸν σκοπὸν δι' ὃν ἐγένοντο, καὶ διὰ τοῦτο σπεύδομεν ὁμοίως ἢ ἀποδόσωμεν τὸν ἀνήκοντα ἔπαινον καὶ πρὸς τὸν κύριον Φωτίλαν, συντάκτην τοῦ ὀργανισμοῦ, καὶ τῆς Ἐγκυκλοπαιδείας τῶν κορασίων, συνιστῶντες ἀμφότερα εἰς τὴν παραδοχὴν καὶ χρῆσιν τῶν κορασιακῶν σχολείων κατὰ τὸ μέτρον τῆς χρείας καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν ὠφελείας.

Ἄλλ' οὔτε τὸ πρὸς τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν βαθύτατον σέβας ἡμῶν, οὔτε ἡ πρὸς τὸν ζῆλον καὶ τὴν φιλογένειαν τοῦ συγγραφέως ὑπόληψις δὲν μᾶς ἐμποδίζει νὰ σημειώσωμεν χάριν τοῦ τελειοτέρου, ὅτι εὐκταῖον, ἐὰν καὶ τὸ ὕψος τῆς συγγραφῆς ἦτον ἑλληνικώτερον ὅπως οὖν καὶ γλαφυρό-

τερον, ἵνα θεωρῆται καὶ ὠφελῆ ὡς τυπικότερον; (ἐπειδὴ μία ἢ γλῶσσα καὶ οὐχὶ δύο, παλαιὰ καὶ νεώτερα, ἀλλὰ μία παραλλάσσουσα ἑκπαλαὶ κατὰ καιροὺς καὶ ἐκ καιρικῶν περιστάσεων παρερχομένων, ὡς παρετήρησαν ὀρθῶς καὶ μεγάλοι τῶν νεωτάτων φιλολόγων τῆς Ἑσπερίας περὶ τῆς ἡμετέρας γλώσσης) καὶ ἀναγκαῖον προσέτι, ἐὰν ἔλειπεν ὄλως ἀπὸ τὴν ἐκπαιδεύσειν τῶν κορασίων τοῦ ἔθνους ἡ μάθησις τῆς Γαλλικῆς γλώσσης, πάντῃ περιττὴ καὶ ἀχρηστος, γινομένη καὶ ἀρχὴ καὶ ἀφορμὴ πολλῆς διαφθορᾶς καὶ ἀσθελείας καὶ ἐπικινδύνων σχέσεων πρὸς τε τὴν θρησκείαν καὶ πρὸ τὴν μάθησιν τοῦ Γένους, καὶ ἐπομένως αἰτία ἐν μέρει μεγάλης καὶ θλιβερᾶς ἀποτυχίας τοῦ σκοποῦ, δι' ὃν ἐκπαιδεύεται τὸ γυναικεῖον φύλλον. Ἡμεῖς νομίζομεν, ὅτι ἡ γαλλικομανία τῶν γυναικῶν τοῦ Βυζαντίου καὶ τῶν Ἀθηναίων καὶ εἴτου ἀλλαγῆ ἐξηπλώθη ἐξ ἀπομιμήσεως ἀλόγου τῶν παλαιῶν Βυζαντιῶν ἐπατριδιστῶν, αἵτινες σπουδάζουσαι πρῶτον περὶ τὰ Ἑλληνικὰ καὶ ἄλλας πολλὰς γνώσεις ἠδύναντο εὐλόγως καὶ ἀκινδύνως νὰ θηρεύωσι καὶ μίαν εὐρωπαϊκὴν γλῶσσαν, τὴν κοινοτέραν. Ἀλλὰ σήμερον τὸ ἔθνος θεραπεύεται κατ' ὀλίγον ἀπὸ τὴν νοσηρὰν ταύτην ὀρεξιν. Σημειωτέον ὁμῶς, ὅτι ἡμεῖς δὲν ἀπαγορεύομεν πάντως τὰ γαλλικὰ, ἀλλὰ λέγομεν ὅτι, ἀρκεῖ νὰ γίνεται ἡ πᾶσα διδασκαλία τῶν ἡμετέρων γυναικῶν ἐν τῇ ἐθνικῇ ἡμῶν γλώσσῃ καὶ καλῶς διορθωμένῃ, καὶ οὕτως ὥστε νὰ γίνωνται ἀγαθαὶ οἰκοδόσποιαι, μητέρες καὶ σύζυγοι τῶν ἡμετέρων ἀνδρῶν. Τοῦτο ἔστω παρ' ἡμῖν τακτικὸν καὶ κανονικὸν, ἵνα ἔχωμεν, ὡς προσιπομεν ὀφελος καὶ οὐχὶ βλάβην ἐκ τῆς μαθήσεως τῶν κορασίων. Ἐξωτερικῶς δὲ δύνανται τὰ κοράσια τῶν πλουσίων τῶν ἐχόντων καὶ σχέσεις ἀναγκαίας καὶ μεγάλας, πολιτικὰς ἢ ἄλλας, μετὰ τῶν ἀλλογενῶν καὶ ἑτεροδόξων νὰ μανθάνωσιν ὅποιαν δήποτε ξένην γλῶσσαν θέλωσιν ἰδιετέρως κατ' οἶκον, καὶ ἐξω τῶν ἡμετέρων παρθεναγωγείων.

I. Γ. Δ.

Ἀντίοχος ὁ Τρίτος ἔγραψε ταῖς πόλεσιν, ἄν τι γράψῃ παρὰ τοὺς νόμους κελεύων γενέσθαι, μὴ προσέχειν ὡς ἡγνοηκότι.

Τῶν δὲ τὴν θυγατέρα ἀνωμένων αὐτοῦ, τὸν ἐπιεικῆ τοῦ πλουσίου προσημῆσας (ὁ Θεμιστοκλῆς), ἔνδρα, ἔφη ζητεῖν χρημάτων δεόμενον μᾶλλον, ἢ χρημάτων ἀνδρός. Χωρὶον δὲ πωλῶν (ὁ αὐτός), ἐκέλευσε κηρύττειν, ὅτι καὶ γείτονα, χρηστὸν ἔχει.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΣΥΗΣ. (EUCENE SUE.)

Ἐρχόμεθα σήμερον νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστὰς μας ὀλίγας τιμὰς πληροφορίας, περὶ τοῦ